

de kun anfaae Grundlovens Bud om Offentlighed og Mundtlighed i hele Retspleien for at skee Fyldest, naar den gjennemførtes ogsaa i den civile Retspleie — to Betragtninger, hvori jeg kan være enig med de ærede Herrer. Jeg troer ogsaa, at det ikke staaer til at nægte, at man, ved at tage Sagen fra denne Side, vilde kunne gjøre ikke uvæsentlige Beparelser; der er navnlig en Reform, som fra alle Sider vil erkjendes, da at maatte komme i Betragtning, nemlig at afflasse den tredie Instants, og at indskrænke Retspleien til to Instantsfer. De tre Instantsfer have hos os som paa andre Steder havt en historisk Grund, men i sig selv ere tre Instantsfer en juridisk Absurditet. Det er i Grunden Konsens, forsaavidt den tredie Instants ikke er en Cassationsret, og der er ingen Grund til at fastholde en saadan Urimelighed. Ud denne Veie vilde man unægtelig skaffe en meget betydelig Beparelse tilveie. Naar jeg desuagtet erklærer mig imod at gaae denne Veie, forsaavidt dette skulde være det Æneste, man vilde gjøre, saa er det, fordi, som det hedder i Motiverne, Pag. 86, Ministeriet, hvis et saadant Forslag skulde blive vedtaget af Rigsdagen, nemlig at sætte Omordningen af den civile Retspleie i Forbindelse med Omordningen af den criminelle, maatte ansee det som eensbetydende med en Forkastelse af nærværende Udkast. Denne Stilling har den tidligere Regjering havt til Sagen, og den samme Stilling synes den nærværende Regjering, da den har forelagt Lovudkastet ganske uforandret, ogsaa at maatte have. Jeg er ogsaa selv af den Mening, at det lettelig vil blive saa, at Reformationen da vilde tage saa store Dimensioner, at den ikke i lang Tid vilde kunne magtes, thi den vilde ikke alene medføre en Omorganisation af Domstolene, men maatte med Nødvendighed sættes i Forbindelse med en Omordning af den hele Retspleie, navnlig med Hensyn til Gjennemførelsen af Mundtlighed, og jeg frygter derfor, at man ved at lade Sagen antage saa store Dimensioner vilde trykke Rævningsinstitutionen stærkt tilbage. Der er imidlertid en anden Veie at gaae, som, hvad jeg allerede nu skal bemærke, men siden nærmere vil komme tilbage til, ikke udelukker den første, og det er den, som allerede flere Gange er fremkommen her i Salen og

allerede fandtes antydet i det Udkast, som i Rigsdagssamlingen 1861 blev fremlagt her i Thinget af det udmærkede Medlem, som ogsaa jeg særdeles dybt savner, saavel i alle andre Sager som fornemmelig i denne. Allerede i dette Udkast fandtes den Bestemmelse, at Lovven skulde træde i Kraft først for Kjøbenhavn og siden for det øvrige Land. Vel skulde der efter Udkastet kun være et kort Mellemrum mellem Institutionens Ikrafttræden for Kjøbenhavn og det øvrige Land, men under alle Omstændigheder fremtraadte her den Tanke, at den først skulde træde i Kraft for Kjøbenhavn. Hvis man altsaa enten af finansielle eller af andre Grunde viger tilbage for strax at bringe Loven til Anvendelse over det hele Land, kan man jo gribe den Udvei foreløbig at bringe den til Anvendelse for Kjøbenhavn; det er en Tanke, som allerede tidligere anbefalede sig ved flere Betragtninger. Der frembyder sig herved for det Første den Betragtning, at her i Kjøbenhavn er Stemningen, Interessen absolut større for Rævningsinstitutionens Indførelse end udenfor Kjøbenhavn; for det Andet, at her i Kjøbenhavn har man absolut i en ganske anden Grad det Materiale, som Sagens Gjennemførelse vil kræve. Vi have her — jeg tænker ikke her paa Rævninger, thi jeg haaber, at der ogsaa udenfor Kjøbenhavn vil kunne faaes fyldestgjørende Medlemmer hertil — det væsentligste Apparat af Dommere, vi have, hvad der er særdeles vigtigt, i det Hele en fortrinlig Sagsførerstand, som er begavet, for største Delen ung, og har Lyst og Villie til at gaae ind paa denne Reform, Noget, der savnes udenfor Kjøbenhavn, og vi have fremdeles en Politiordening — hvilket er en uundværlig Forudsætning for Rævningsinstitutionen — der er indrettet paa en saadan Maade, at der neppe vil være Tvivl om, at den vil virke fortrinlig understøttende for den criminelle Retspleie. Hvad jeg her har sagt, var Betragtninger, der allerede tidligere gjorde sig gjældende, men nu er der kommet een Betragtning til — Rævningsinstitutionens Gjennemførelse i Kjøbenhavn vil efter min Mening kræve meget ubetydelige materielle Offre, den vil kunne foretages med forholdsviis temmelig ubetydelige Beføstninger — og det er den, at man ved at gjennemføre den her i Kjø-